

När tvillingarna Waswa och Kato kom till Joanna Eliassons barnhem These Little Angels var de kraftigt undernärda. Nu har de börjat växa till sig och är sprudlande glada nästan jämt.

FAKTA

Joanna Eliasson
Ålder: 41.
Familj: Två utflugna fosterdöttrar i Sverige, 50 fosterbarn i Uganda.
Från: Kungsbacka.
Bor: I Kampala, Uganda.
Gör: Driver barnhemmet These Little Angels i Kampala
Drivkraft: Att hjälpa andra. "Mina vänner är nog inte särskilt förvånade över att jag uppoffrat mitt liv för att hjälpa. Men att öppna ett barnhem hade jag aldrig tänkt."
Saknar hemma: Vänner och familj, varmvatten, ost och Polly. "Ett välfungerande samhällssystem saknar jag också."

Joanna lär stora som små barn cykla på barnhemmets bakgård. I slumområdet där de bodde tidigare gick dagarna ut på att överleva. "Min förhoppning är att ge dem lite av deras förlorade barndom tillbaka", säger Joanna.

Joanna passerar över ett vattendrag i slummen tillsammans med några av sina barn som tidigare bodde här. Under regnperioden svämmas området över. Många hem förstörs och små barn blir sjuka av det förorenade vattnet.

VÄNDPUNKTEN: Joanna gav 50 gatubarn ett hem

En ängel för små änglar

Hon gav upp sitt trygga liv i Sverige för att hjälpa dem som behöver det allra mest. Några månader som volontär på ett babyhem i Ugandas huvudstad Kampala var planen, men ett besök i slummen förändrade allt. Sedan i höstas har Joanna Eliasson sett till att femtio gatubarn har fått ett hem.

Av Kajsa Sjölander Foto: Will Rose

Det är livligt inne i huset som hon hyr sedan september i fjol. Joanna Eliasson berättar om barnens enorma glädje och tacksamhet första gången de kom dit.

– De skrek "detta är mitt hem" i munnen på varandra och rusade runt, runt.

Hon lyfter upp tvillingarna Waswa och Kato på var sitt knä och ger dem en varm kram.

– Dessa guldklimpar fyller på min energi.

Bröderna skiner med sina varma, smittsamma leenden. Det är svårt att tro att de är tre år gamla med kroppshyddor som mer liknar ettåringars. När Waswa och Kato kom till Joannas barnhem These Little Angels för tre måna-

der sedan var de kraftigt undernärda och ledsna i stort sett jämt. – Deras mamma arbetar som prostituerad vid gränsen till Sydsudan. Hon hade lämnat dem till en 15-årig flicka som även hon tvingades sälja sig och sällan var hemma. Grannar larmade polisen om att de skrek hela dagarna.

WASWA OCH KATO kommer från samma slum som de andra barnen, det värsta området i Ugandas huvudstad Kampala och där allting började.

Genom slumområdet flyter ett brett dike med vatten så kraftigt nedsmutsat att det förvandlats till en gråvit sörja. Stanken är nästintill olidlig i den heta solen.

– Varje morgon tömmer folk sina latrinspänner här, berättar

Dorothy när vi passerar över diket på en skranglig träbro.

Vattendragen som flyter genom slummen svämmas över under regnperioden och förstör bostadskjulen som ligger alldeles intill. I det här området höll Joannas barn till för mindre än ett år sen. Nu är Dorothy och några andra tillbaka för första gången sedan de flyttade in i barnhemmet.

– Vi bodde lite varstans, berättar Dorothy. På toaletterna, i gatuhörn. Ibland hjälpte någon från kyrkan till att ge husrum.

Gränderna är påträngande. Skräp ligger i drivor mellan fallfärdiga skjul som lappats ihop med hjälp av korrugerad plåt och trasiga plankor. Dorothy berättar att det inte är ovanligt att tjejer från slummen tvingas sälja sig. – De flesta gör det för att

överleva, men också för att kunna tjäna ihop lite pengar så de kan roa sig. De kommer aldrig någonsin ut härifrån annars.

DET VAR EFTER att ha sett en dansuppvissning med barnen som Joanna beslutade sig för att besöka området där de höll till.

– I slummen kom jag i kontakt med en man som stöttade gatubarnen med dansträning så de kunde uppträda och tjäna lite pengar till mat. Jag kände direkt att jag måste hjälpa dem ifrån det farliga området, berättar Joanna.

Samtidigt som hon avslutade volontärarbetet på ett hem för föräldralösa bebisar letade hon med ljus och lykta efter ett hus.

– Till sist hittade jag vårt nuvarande. Kvinnan som hyr ut det är underbar, vi har fått bygga om

vänd

forts

» Det händer något med mig efter varje levnadsöde jag hör om »

lite för att kunna ha separata pojk- och flickrum.

Under sin tid i Uganda har Joanna Eliasson upplevt fattigdomens djupaste misär och vad diktatorstyre och krig kan göra med ett samhälle.

– Alla tillstånd och pappersexercisen kring barnen och uppstarten har tagit enorm kraft. I Uganda gäller olika regler för olika människor och samhället är korrupt rakt igenom. Det har inte varit lätt, berättar Joanna.

Trots det är hon en obotlig optimist som ser möjligheter i stället för hinder. Det är sällan ett leende saknas i hennes ansikte och hon möter alla med samma öppenhet. Få människor skulle våga ta steget hon tagit.

– Hade jag gått omkring och tänkt på saker som kan hända så hade jag inte vågat någonting. Jag har min kristna tro och en övertygelse om att jag är beskyddad.

I BÖRJAN HADE hon svårt att ta in vad barnen som hon nu bor tillsammans med hade varit med om.

– Faith, en flicka som bor hos oss, hittades i en väska som flöt i en å när hon bara var tre månader gammal.

Undernärd och illa därän tvingades den lilla flickan tillbringa flera månader på sjukhus. Ett annat av Joannas barn har berättat i ett brev att hon redan som sexåring tvingades prostituera sig.

– Det händer ju givetvis något med mig efter varje levnadsöde jag hör om. Jag har fått ett otroligt perspektiv på livet, det är svårt att beskriva vilken påverkan min tid i Uganda egentligen haft. Jag vet nog inte riktigt heller, säger Joanna.

Hennes omvälvande livsförändring tog sin början i maj i fjol. Inredningsfirman som funnits i

vänd

Wicliffe och en stor grupp av barnen är skickliga dansare. Teamet har vunnit flera priser. I stort sett varje helg bjuds de in för att framträda på olika event runt om i Kampala. "Att hitta deras scenkläder var ett stort projekt. Det finns inga affärer i Kampala som har så många likadana plagg", berättar Joanna.

Rihanna kikar ut genom ett fönster till skolan. Hon och hennes bröder kom akut till Joannas barnhem i början av februari sedan deras mamma försökt förgifta hela familjen. Skolklasserna är sällan mindre än 50 barn och aga är vanligt förekommande.

Faith hittades i en väska som flöt i en å när hon var tre månader gammal, nu bor hon på Joannas barnhem. På lördagar får hon och de andra barnen frukost bestående av bröd och ägg. Ett uppskattat avbrott från vardagarnas majsgröt.

Post från Sverige. Joanna visar några av barnen ett brev med bilder som en sponsor från Kungsbacka skickat till sina fadderbarn.

16-åriga Dorothy är äldst på barnhemmet. Under promenaden med Joanna genom slummen berättar hon om hur unga tjejer tvingas prostituera sig för att överleva.

forts

» Jag hoppas på att ha tre faddrar per barn så småningom »

tretton år gick som tåget och spännande uppdrag trillade in i en stadig ström. Ändå tog Joanna beslutet att pausa livet hemma i Sverige och bege sig ut i världen.

– Något drev mig att åka till Afrika, jag ville göra en större hjälpinsats. Min livssituation tillät att jag kunde åka i väg eftersom mina två fosterdöttrar just hade flyttat hemifrån. Och att hyra ut mitt hus i Kungsbacka var inga problem. Hemma gav hon några få barn sitt allt.

– I Uganda finns möjligheten att hjälpa så många fler, nöden och behovet är enormt stort.

Hemma är några kronor inte värda mycket, här kan det vara skillnaden mellan liv och död. Jag har värderat om pengar något enormt och får dåligt samvete om jag köper något till mig, men inte till barnen, berättar hon.

Innan hon begav sig i väg till Uganda fick Joanna lite pengar från kyrkan som hon tillhör.

– De sa till mig att använda dem där de skulle komma till mest nytta. Tillsammans med mina egna besparingar finansierade de starten. Jag är enormt tacksam för att vi nu har över hundra sponsorer, utan dem vet jag inte vad vi skulle göra.

DET ÄR LÖRDAG och alla är hemma i barnhemmet. Glädjen är stor över att få var sitt ägg och några skivor vitt bröd till frukost i stället för vardagarnas stabbiga majsgröt. Joanna äter samma mat som barnen. Fem dagar i veckan står bönor och ris på middagsmenyn, men på helgerna brukar de köpa in lite fisk eller kött till riset.

– Visst blir det enformigt med samma mat jämt, men jag har vant mig. Jag hoppas på att ha tre faddrar per barn så småningom, då kan vi kosta på oss lite bättre mat.

Några av de mindre barnen får skjuts hem efter att Taras team besökt skolan. Joanna sålde sin bil i Sverige för att köpa en minibus. I den får en tredjedel av barnen plats samtidigt.

Porträtt på nästan alla barn. Joanna och de två i personalen (nederst till höger) har varit med sedan starten. Joanna ser det som ett livslångt projekt att hjälpa dessa barn, och fler framöver.

Ingen vet hur mycket stryk barnen har tagit av svält i unga år.

– Att det gäller att passa på när det finns mat sitter djupt rotat hos dem. De har fortfarande inte kommit ifrån att vara väldigt glupska när vi äter. Alla mina barn har upplevt svält, ibland under långa perioder.

Under hela vårt samtal kommer barn fram till Joanna. De är nyfikna, vill vara nära. Någon frågar efter pengar så de kan handla tomater till middagen. Joanna har ett tålamod som få.

– Vissa av barnen testar mig. De vill se om jag står kvar även om de gör något fel. De har levt tuffa liv som gatubarn och det tar tid att bygga upp deras tillit. Efter att ha svikits gång på gång har de till slut även blivit övergivna på olika brutala sätt.

Det går inte en vecka utan att Joanna får frågan om hon kan ta emot fler barn. Ofta är det desperata mödrar som söker upp henne för att ge bort sina små.

– Jag får höra de mest fasansfulla berättelser. Vad som är sant

vet jag inte, men de tänker att barnen får det bättre hos oss. Varje gång får jag förklara att vi har svårt att få ihop till barnen vi redan tar hand om.

ARBETSBJÖRDAN I barnhemmet har varit tung sedan starten, med tre personal på femtio barn. Men nu ska det bli ändring.

– Jag håller på att anställa två personer och i sommar kommer två volontärer för att hjälpa till.

Hur barnhemmet ska utvecklas har hon många tankar om. Drömmar finns om ett hus på landet och att komma bort från storstaden Kampala.

– Det skulle vara fantastiskt att starta en egen skola också.

En sak är säker. Joanna kan aldrig återvända till sitt gamla liv i Sverige igen.

– Nej, jag skulle inte kunna åka tillbaka och börja inreda i välbeställda människors hem igen. Nu har jag femtio ungar i Uganda och det är ett livslångt projekt. Jag hoppas kunna hjälpa ännu fler i framtiden. *

Så kan du hjälpa

Joanna startade barnhemmet These Little Angels i september 2013.

Verksamheten finansieras helt med hjälp av faddrar i Sverige, framförallt från Joannas hemstad Kungsbacka.

Vill du sponsra ett av barnen kan du skicka ett mejl till Joanna Eliasson: eliassonjoanna@gmail.com.

Att bli fadder till ett barn kostar 200 kronor i månaden. Pengarna går oavkortat till barnens skolgång, uppehälle, mat och kläder. I nuläget finns inte plats att ta emot volontärer, men läget kan förändras.

Följ barnen och verksamheten på bloggen theselittleangels.blogspot.com och gå med i facebookgruppen These Little Angels.

En hemsida är under uppbyggnad under adressen www.theselittleangels.org